Monthly Newsletter of Guruvayoor Devotees Forum

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

നവനീതം

മീനം 1182 / March 2007

NAVANEETHAM

ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ:

Hare Rama Hare Krishna!

Shri Rama Jayanthi and Bhagavatham Nithya parayanam.

Shi Rama Jayanthi is on March 27th. Shri Ram's life is a perfect example for all of us to lead a life adhered to truth and Dharma (righteousness). He put into practice the concept of one word, one arrow and one wife. Wish you all a very Happy Rama Navami in advance!

We have added the complete Bhagavatham Nithyaparayanam to our web site (www.guruvayoor.com) recently. I take this opportunity to congratulate Dr. Sukumar for his hard work and devotion in accomplishing this divine task and thank him for giving us the opportunity to enjoy Nityaparayanam. Sukumar has formatted in such a way that we can read it on a daily basis and complete it in one year's time.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya.

May God Bless you always.

-Sunil Menon

Editorial Board

Veena Nair	*Vinod PS*
Sukumar Cananda	*Sunil Menon*

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to editor@guruvayoor.com

വിഷയക്രമം / CONTENTS

Goloka Vrindavanam – Malayalam poem	4	A.P. Sukumar
ESSENTIAL KEYS TO PEACEFUL LIVING	5	Balagopal Ramakrishnan
GopalaVismati	8	Dr. Saroja Ramanujam, MA, PhD
Krishna Sketch by	11	Ms.Sathya
Geeta Dhyanam	12	Veena Nair
Anu Nimisham Hari Nitharam Sathatham – Malayalam Poem	16	A.P. Sukumar
Poorangalude Pooram – Greatest Temple festivals	18	Valluvanadan
Wooden Temples of Kerala	22	Ramu Kattakam – The Hindu

ഗോലോക വൃന്ദാവനം

എ. പി. സുകുമാർ

ഗോലോക വൃന്ദാവനം ഈ
ഭൂലോക വൈകുണ്ഠം
ശ്രീ ഗുരുവായൂരെന്നും മനസ്സിലെ
ഗോലോകവൃന്ദാവനം

ഊർദ്ധ്വമൂലം മഞ്ജുളാൽ ഉലയുന്നു
കാടിന്റെ രോമാഞ്ചം പൂക്കടമ്പേൽക്കുന്നു
ഗീതാസാരത്തിൽ ഗോലോകമുണരുന്നു
ശ്രീ ഗുരുവായൂരിൽ നാകങ്ങൾ തോൽക്കുന്നു

ഉഷപ്പൂജയിലെൻ കണ്ണനെ കാണുമ്പോൾ
മതിമറന്നെന്നുള്ളമാകെ തുടിക്കുമ്പോൾ
നടതുറക്കുമ്പോൾ കണ്ണനെ കണ്ടെന്നാൽ
കാണാൻ മറ്റൊന്നുമില്ല മന്നിൽ
കാണാൻ മറ്റൊന്നുമില്ല

ESSENTIAL KEYS TO PEACEFUL LIVING

Balagopal Ramakrishnan

It is interesting to note that LIFE as a whole isn't either good nor bad. What drags one in the ignorance of this simple fact . This is where the 'Gita' can play a greater role. All scriptures can significantly guide to peaceful living. Coming to 'Gita' the whole book contains, verse after verse, very terse, logical suggestions which one can use to attain peaceful living. When I mean peaceful living it does not direct to any static condition, instead will allow one to maintain a very dynamic and even aggressive posture. Through the process of becoming peaceful one is able to enhance the effectiveness of whatever one is attempting to do-both in war and peace.
Let us look at some of the words/verses we can afford to remember and use daily to make our lives peaceful and sublime:

Chapter 3 verse 14 says: 'annad bhavanthi bhutani………. karmasamudbhavaha'.
All come into being from 'food' and 'food' come from 'rain' and 'rain' from 'yajna' and 'yajna' from 'karma' and 'karma' from 'Brahma' and 'brahma' from 'akshara' and hence the all pervading 'brahma' is firmly situated in 'yajna'

Sadly all are born into 'dualities'-**chapter 7 verse 27: 'ichadwesha….paramthapa'.** And this continues throughout life as long as one is alive.
Chapter 2 verse 14 : 'matransparshamstu…bharatha' confirm this fact and shows the only way out-'thithikshaswa'-endure, bear, tolerate,restrain, don't be agitated, be impersonal, be detached….

Going back let us ask: Are we responsible for the 'present' we are in ? Can we control it? Change it? **Chapter 8 verse 6 : 'yam yam vapi… thadbhavithaha'** gives the exact principle of how one can 'create' one's world. I think this one verse confirms that we are responsible for all that happen to us. It also gives 'hope'. If we don't like some situations, understand that we can 'change' it in time.

Chapter 7 verse 22 : 'sathaya srhadhaya… vihianthaihitan' gives the exact requirements to get anything manifested. 'Faith' is your mental level and 'aradhana' -action with devotion-is the 'activity' part. All that one desires are given by 'him' through this process of 'faith' and 'devoted work'. Most do not recognise the missing links when they fail to achieve whatever they are attempting. One need to put in 100%

'faith' and 100% 'devoted work'.

Aiding the 'success' process Bhagavan has also clearly said in **chapter 2 verse 41: 'vyavasayatmika…avyavasainam'**
Be deadly focussed-'the eye of the bird' kind.
But there is a warning:

chapter 2 verse 47: karmanyevadhikarasthe..sangosthuakarmani'. this is not an obstinate standpoint 'he' has taken. It is a principle. Things are thought in the 'present' acted upon in the 'present' but come from the 'future' on which we have and cannot control at least in this part of the universe where the principle of 'cause and effect' is applicable.(in 'tachyon' universe it looks reverse??)
Having come into existence is it really necessary to choose? And choose with 'principles' or let things take its own course?

Chapter 18 verse 59 says: 'yadahamkaramashritya…niyokshathi'. The principle is if one does not take decision and act, 'nature' will do that and it may not be the way one wanted it to be. Try crossing a busy highway without mind application, and experience this principle at work. Go into the rain without an umbrella-nature will wet you thoroughly.

To choose we have multitudes of desires. Here is a quick litmus test to pick the right one. **Chapter 7 verse 11 : 'balam balavatham… bharatharshaba'**
Once the right 'desires' are chosen then the only thing we need to do is to go at it even if they are scary, difficult and painful.

Chapter 18 verse 8 : 'dukhamitheyava….phalam labheth'
Intellectualising and theorising and moralising and save not to put in the act but to declare the great renunciation or sacrificing the benefits -bhagavan says-just will not give the benefits of true renunciation.

Moreover Bhagavan says in **Chapter 18 verse 60: 'swabhavajena…..vasohi yat'**
It simply means one's own 'nature' will force him to do the exact thing he tried to put off if not today then tomorrow. So why does one wait. It is better and honourable to get the job done NOW than later.

Comforting us 'he' also says in **Chapter 18 verse 61: 'ishwaraha…..mayaya.'** This one is a real bouncer. Lots of research is happening in this area- who is the one who prompts actions? Himself or somebody sitting inside him?

'He' continues in **chapter18 verse 62 : 'thamevasaranam… sasvatham'**
Surrender in the 'self' and attain eternal peace.

Having given the secrets of secrets 'he' says in **chapter 18 verse 63:' ithithe……. thatha kuru'**
This is the true 'freedom' which many other spiritual masters may not have provided to its listeners. It also glorifies the 'self' and its capabilities. It means YOU are great enough to critically analyse whatever I have said and do as YOU desires.

One can also as 'he' says in **chapter 18 verse 66: 'sarvadharmat ……….ma suchaha'**
Guaranteeing this 'act' 'he' says in **chapter 9 verse 31: 'shipram…… pranashyathi'**
He is clear when he said: MY DEVOTEES WILL NEVER FAIL.

I think this guarantee is sufficient reason for one to never ever put himself down. 'He' says in **chapter 6 verse 15: 'udharet…….ripuratmanaha'**.
This one ATTITUDE makes up one's whole LIFE.
Think GREAT, feel GREAT, talk GREAT and walk GREAT.
The whole 700 verses spread over 18 chapters is been hurriedly presented to the great hero and warrior Arjuna in the middle of the battle field is to accomplish this one GOAL- Make him understand that he is WORTH EVERY OUNCE OF HIS BEING.
In closing, Sanjaya reiterates in **Chapter 18 verse 78: 'yatra ….mama'**

Thus ends the manual of 'MAMA DHARMA'

NARAYANA NARAYANA NARAYANA NARAYANA NARAYANA NARAYANA

OM NAMO NARAYANAYA:

GOPALAVIMSATI

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

4.**Mukundha moorDHnA paranipathya yAchE**
bhavantham EkAntham iyantham arTHam
avismrthih thvaccharaNAravindhE
bhavE bhavE me asthu thavaprasAdhAth

"He Mukundha! with my head lowered in salutation I entreat you only this much. In all my lives to come, let me not forget your lotus-feet."

The Lord is the upAya and upEya, that is,both means and the end. To attain Him, He only should give us the devotion towards Him, 'avanaruLAl avan thAL vanangi,' as the Tamil saying goes. So the Azvar prays to Him to give the smaraNa of His feet in every life to come. He says that it is the only thing, **EkAntham iyantham,** he wants.

5.nAham vandhe thava charaNayOh
dhvandham adhvandhva hethOh
kumbeepAkam gurum ao pi HarE
nArakam nApanEthum
ramyArAmA mrdhuthanulathA
nandhane nApi ranthum
bhAva bhAve hrdhayabhavanE
bhAvayEyam bhavantham

"I do not bow to your two feet for the sake of mukthi, nor for escaping from the

fierce hell called KumbheepAka, nor to enjoy the company of young women while being here but I do it only for having you in the abode of my heart in every life I may yet have."

Here in this the Azvar explains the reason of his worshiping the Lord. The reward he expects as a result of bhakthi is only bhakthi itself. Normally people resort to worship either for attaining salvation or to escape from hell which they fear thinking of the sins they have committed knowingly or unknowingly, or to enjoy a good life in this world while living. But Azvara says he does not want any of these,but only thing he prays for is to have the Lord firmly established in his mind in this life and in the lives to come. he said in his , a part of the Divyaprabhandha **'padiyAi ninru un pavaLavAi kANbEnE**,' to Lord Venkatesvara. He wanted only to be the step in the temple in front of the Lord of Thirumala and see him always, and did not care for mukthi.

6. nAsTHA dharmE na vasunichayE naivakAmOpabhOgE
yadyadbhavyam bhavathu bhagavan poorvakarmAnuroopam
EthethprArTHyam mamabahumatham janmajanmAntharE api
thvathpAdhAmbhoruhayugagathA nischalA bhakthirasthu

I do not have desire towards doing meritorious deeds, nor wealth nor enjoying the worldly pleasures. Let everything happen as it should according to my karma. What my most ardent prayer is for, is this. Let my intellect be engaged in steady devotion towards you in this life and the lives to come.

The meritorious deeds are done for attaining heaven and the desire for wealth and sensuous pleasures is regarding the life on earth. The latter leads one to sin and the former also is not permanent as Krishna says in the Gita, **'ksheeNE puNyE marthyalokam viSanthi.'**When the time allotted for the life in heaven, determined by the amount of punya done on earth, is over,one has to be born again. But blessed with devotion, one is not worried about the miseries in this world and lives happily singing His glory and when the time comes he attains the lotus-feet of the Lord.

7.dhivi vA bhuvi vA mamAsthu vAsO
narakE vA narakAnthaka prakmam
avaDHeeritha SAradhAravindhou

charaNou thE marNEpi chinthyAmi.

Let me go to heaven or remain on earth or even go to hell. (I am not worried about it.) HE narakAnthaka, the killer of narakasura, I will think of your feet that put to shame the lotus in Saradrthu, the season after the rains, even at the time of death.

The lotuses will be in full bloom after the rains as the earth will be fertile then. The Lord's feet vanquish even those lotuses in beauty. Azvar says he wants to think only of the feet of the Lord at the time of death and is not worried about his fate after death, whether he goes to heaven or hell or be born again. By calling the Lord NarakAnthaka. with a pun on the word naraka, which means both the asura of that name and hell, it is implied that the Lord will never make His devotee to go to naraka, hell, because he is the destroyer of Naraka. This shows the attitude of a prapanna who has surrendered to the Lord, as a result of which he is not worried about himself and places the burden at the feet of the Lord, bharasamrpaNam.

In the last four verses the Azvar expounds the greatness of bhakthi and also that, to attain bhakthi one requires God's grace. So if we ask for bhakthi, mukthi will automatically follow.

KRISHNA SKETCH
BY Ms.Sathya

(CONTRIBUTED BY AVINASH RAMACHANDRAN)

|| GEETA DHYAANAM ||

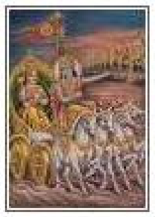

Veena Nair

||Om Namo Narayanaya||

Krishna is explaining the importance of having a firm resolution regarding the path to the supreme good. Because, for the ones who are irresolute-

yaam imam pushpitam vaacham pravadanty avipaschitaha
veda-vaada-rataaha Partha naa-anyat-asti-iti vaadinaha || 2.42 ||

They are the unwise O Arjuna because they utter flowery speeches. They revel in the letter of the Vedas and declare, "there is nothing else".

Talking about people who are irresolute, or fluctuating in their determination to stick to the path leading to God -- They are weak minded because they are unable to discriminate between the transitory pleasures of this cycle of birth and death on one hand and the supreme good that comes from realizing God. They are addicted to the rituals mentioned in the Vedas for the fulfillment of their unending desires.

kaamatmaanah swarga parah janma karma phala pradaam
kriya vishesha bahulaam bhogaishwarya gatim prati || 2.43 ||

Desire-ridden, bent of attaining heaven, they utter words which lead to birth and actions replete with specific rites that yield enjoyments and power.

These confused people have “heaven” as their final goal, they perform specific actions to attain pleasure and acquire power.
However what these people don’t realize is that the path they have adopted, of performing rituals for achieving their desires, for wealth, children etc., only leads to a continuous cycle of births and deaths.

bhogaishwarya prasaktaanam tayaa-pahruta-chetasaam
vyava-saayatmikaa buddhih samaadhau na vidhiyate ǁ 2.44 ǁ

People who cling to pleasure and power, whose minds are easily drawn away, they do not have the requisite determination, nor are they fit to study meditation and Samadhi.
Their sense of discrimination is covered by the words of the Vedas and therefore by rituals, and so they are not able to focus on developing their inner sense (antah-karana). Here Swami Chinmayananda reminds us that before Adi Shankara appeared on the scene Hindu culture was steeped in rituals and traditions, often practiced and followed blindly by the people. Buddhism was actually the result of the protest against these blind beliefs and subsequently Shankara appeared on the scene to revive that aspect of the Vedas that emphasized self-knowledge and realization through introspection, meditation, and other means. The ritualistic portions of the Vedas have specific rituals for specific Gods, and also provide details of the gain or enjoyment to be received as a result of those rituals. But the problem is when man becomes so immersed in these rituals as to have no time to reflect and meditate on the Self, which is the ultimate goal. Thus rituals, in the age prior to the Kurukshetra war, instead of becoming the means, had become the ends for such people.

Krishna then explains the manner in which one needs to live one's life:

trai gunya vishaya veda nistrai gunyo bhavaa-Arjuna
nir-dwando nitya sat-vastho nir-yog-kshem aatmavaan || 2.45 ||

The Vedas deal with the three gunas or attributes. Be you above these three gunas. O Arjuna, free yourself from the pair of opposites and ever remain in goodness (sattwa), freed from all thoughts of acquisition and preservation and be established in the Self.

Here Swami Chinmayananda gives an example of tea and its components – tea is made up of tea leaves, milk, sugar etc. If one is asked to remove all these from tea, then it is like saying remove the tea itself from the tea cup. Similarly if empties himself of the three gunas, then and then alone can man awaken to the God in him i.e. rediscover God in himself.

Krishna also elaborates on how to go about freeing oneself from the three basic gunas in man – unactivity (sattwa), activity (rajas), and inactivity (tamas). The pairs of opposites mentioned here refer to joy and sorrow, health and disease, success and failure, heat and cold, etc. We can experience each and gauge the depth of each only with reference to something opposite to it. So when we experience sorrow, we are tormented by it because we already know what happiness feels like. To be established in sattwa means to keep oneself balanced in all situations and maintain equanimity in the face of any situation or experience. Furthermore, here 'yoga' means to "acquire" and 'kshema' is to preserve. We are continuously caught up in this fever to acquire something and once it is acquired to preserve it at any costs. Krishna instructs us to free ourselves from this relentless pursuit of acquiring and preserving because these are the main sources of restlessness and sorrow in life. Again this is not to mean that one should give up doing all activity and take sanyas or refrain from doing works, but

the important thing to remember is that one should constantly reflect on one's divine nature and know that the works we do are only the means to the end and not the ends themselves.

So then the question that arises here is that how is one to view the rituals mentioned in the Vedas? The question is whether we should perform them and if yes, for how long? Krishna says:

yaavaan-artha udapaane sarvatah samplutodake
taavaan sarveshu vedeshu braahmanasya vijaanataha ll 2.46 ll

To the Brahmana who has realized the truth, the Vedas are of as much use as a reservoir of water in a place where there is a flood.

Sankaracharya interprets this verse as saying that for one who is truly awakened to the divinity within him, rituals are of no use just as a reservoir is of no use in a place flooded with water. As long as one is filled with desires and cravings, the rituals are fine; but as soon as a sincere student understands that the true goal in life is realizing God, then these rituals become useless. This is because all rituals lead to some kind of limited, finite joy; when a true devotee tastes the bliss found in knowing God, then all other smaller joys pale in significance. Once again, we need to remember that Krishna is not criticizing the rituals prescribed in the Vedas; what is being disapproved of is the blind following of the rituals and the belief that these rituals will lead to eternal happiness. If one undertakes rituals with detachment, knowing that the results gained are fleeting or transitory and keeps on pursuing the real goal with determination, then even these rituals or karmas become a means to integrate ones personality.

ll Hari Om ll

To be continued……………………

അനുനിമിഷം ഹരി നിതരാം സതതം

എ. പി. സുകുമാർ

കൃഷ്ണം വന്ദേ.... കൃഷ്ണം വന്ദേ ....

കൃഷ്ണം വന്ദേ.... കൃഷ്ണം വന്ദേ ....

ഹരി ഹരി നാമ സുധാമൃത പാനം
ഹരിചന്ദന സുകൃതാമൃത ലേപം
ഹരിപദ കമല ദളങ്ങളിലഭയം
അനുപദ,മവികല സ്മരണ നിദാനം

കൃഷ്ണം വന്ദേ.... കൃഷ്ണം വന്ദേ ....

ഗോകുലബാലം ഗോപീലോലം
രാസവിലാസ വിലോലം സകലം
രാധാ മാനസ മധുര വിനോദം
മാമവ മാനസ മന്ദിര വാസം

കൃഷ്ണം വന്ദേ.... കൃഷ്ണം വന്ദേ ....

സുന്ദരരൂപം ഗോപാലം രാസ–
നർത്തനലസിതം രാമം ശാന്തം
അന്തരമന്തരേ നിറയും രാഗ–
സാന്ദ്ര സംഗ വിലോലം ഹൃദയം

കൃഷ്ണം വന്ദേ.... കൃഷ്ണം വന്ദേ ....

അതിശയസുന്ദര സുഗമം വദനം
മനമാം മന്ദിരമുള്ളിൽ വസിതം
മിഴിയിൽ മൊഴിയിൽ ചൊടിയിൽ വരുമവൻ
അനുനിമിഷം ഹരി നിതരാം സതതം

കൃഷ്ണം വന്ദേ.... കൃഷ്ണം വന്ദേ ....

പൂരങ്ങളുടെ പൂരം

സമ്പാദനം / ക്രോഡീകരണം: വള്ളുവനാടൻ (Valluvanadan)

കേരളത്തിലെ പ്രധാന പൂരം എന്ന് കേൾവി കേട്ടത് തൃശൂർ പൂരമാണെങ്കിലും അതിനോളം പോന്നതോ അതിനേക്കാൾ കേമമായതോ ആയ ചില പൂരങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ഒറ്റപ്പാലത്തെ ചിനക്കത്തൂർ പൂരം തന്നെ ഒരു ഉദാഹരണം.

എന്നാൽ പൂരങ്ങളുടെ പൂരം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു പൂരമേയുള്ളൂ - പെരുവനം ആറാട്ടുപുഴ പൂരം. പഴക്കം, പെരുമ, വലുപ്പം, ആചാരങ്ങൾ, ആനകളുടെ എണ്ണം ഇവയെല്ലാം കൊണ്ടാണ് ആറാട്ടുപുഴ പൂരം കേമമാവുന്നത്. ഇവിടെ പൂരത്തിന് വെടിക്കെട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

തൃശൂർ ടൗണിൽ നിന്നും പതിനാല് കിലോമീറ്റർ തെക്കുമാറിയാണ് പെരുവനം ആറാട്ടുപുഴ ക്ഷേത്രം. ശാസ്താവാണ് ഇവിടത്തെ പ്രതിഷ്ഠ. പൂരം നടക്കുന്ന അപൂർവം ശാസ്താ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന് എന്ന പെരുമയും ഇതിനുണ്ട്.

പരശുരാമൻ കേരളത്തെ 64 ഗ്രാമങ്ങളാക്കി വിഭജിച്ചു എന്നാണല്ലോ ഐതിഹ്യം. അതിൽ പ്രധാനമാണ് പെരുവനം. ആറാട്ടുപുഴ ക്ഷേത്ര ചുവരിൽ കൊത്തിയ 'ആയതു ശിവലോകം' എന്ന സംഖ്യാ വാചകം ക്രിസ്തു വർഷം 583ൽ ക്ഷേത്രം പണിതു എന്ന് സൂചന നൽകുന്നു.

ആറാട്ടുപുഴയിൽ 7ദിവസത്തെ ഉത്സവമാണ്. ആറാം ദിവസമാണ് പൂരം. ഏഴാം നാൾ ആറാട്ടോടെ സമാപനം. മുമ്പ് 108 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 108 ദേവന്മാർ പൂരത്തിന് പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഇന്നത് 61 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളതായി ചുരുങ്ങി. 28 ദിവസമുണ്ടായിരുന്ന പൂരം ഏഴു ദിവസമായി. മുമ്പ് 100 ആനകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത് 61 ആയി.

പെരുവനം ഗ്രാമത്തിന്റെ നാലതിർത്തികളിലായി ഓരോ ശാസ്താ ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. വടക്ക് അകമല, കിഴക്ക് കുതിരാൻ, തെക്ക് ഊഴത്ത്, പടിഞ്ഞാറ് എടത്തിരുത്തി. ഇവയും പൂരത്തിൽ സജീവമായി

പങ്കെടുക്കുന്നു.

ആറാട്ടുപുഴ ശാസ്താവിനെ കാണാൻ പൂരം നാളിൽ നാനാദിക്കിൽ നിന്നും ദേവതമാർ പല നേരത്തായി ക്ഷേത്രത്തിലെത്തുന്നു. അന്ന് ആറാട്ടുപുഴ ശാസ്താവിനാണ് പ്രാധാന്യം. എന്നാൽ പിറ്റേന്നു നടക്കുന്ന ഉൽസവത്തിൽ തൃപ്രയാർ തേവർക്കാണ് പ്രാമാണ്യം. പെരുവനം മഹാദേവർ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഇരട്ടിയപ്പൻ പൂരം ഘോഷയാത്രയിൽ പുറത്തെഴുന്നള്ളാറില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

കേരളത്തിലെ പൂരങ്ങൾക്ക് മാതൃകയായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും എഴുന്നള്ളിപ്പിന്റെയും താളമേളങ്ങളുടെയും ചിട്ടവട്ടങ്ങളും വർണ്ണപ്പൊലിമയുടെയും അലങ്കാരങ്ങളുടെയും വൈവിദ്ധ്യങ്ങളും പെരുവനത്താണ് ആദ്യമുണ്ടായത്. പൂരത്തിന്റെ പഴക്കം തന്നെ ഇതിന് കാരണം. മുത്തുക്കുടകൾ, വർണ്ണക്കുടകൾ, കുടമാറ്റം, ആനയുടെ നെറ്റിപ്പട്ടം, പാണ്ടിമേളം, പഞ്ചാരിമേളം...... എല്ലാം പെരുവനത്തു നിന്നും നാടാകെ പ്രചരിച്ചു.

<u>തൃശൂർ</u> <u>പൂരത്തിന്റെ</u> <u>ചരിത്രം</u>

വടക്കുന്നനാഥന്റെ തട്ടകമാണ് തിരു-ശിവ-പേരൂരിന്റെ ലോപനാമം വഹിയ്ക്കുന്ന തൃശൂർ. നഗരമധ്യത്തിലുള്ള വടക്കുനാഥനായ ശിവമൂർത്തിയെ ദർശിയ്ക്കാൻ എന്നും ജനപ്രവാഹമാണ്.

പരശുരാമന്റെ തപസ്സിനും ഇച്ഛയ്ക്കുമനുസരിച്ച് കേരളത്തിൽ കുടിപാർക്കാമെന്ന് ശിവൻ തിരുമാനിയ്ക്കുകയും, അതിനായി പ്രകൃതിമനോഹരമായ സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ, പരശുരാമൻ ചൈതന്യപൂർണ്ണമായ ഒരു സ്ഥലം കാണിച്ച് കൊടുത്ത്, അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ഭൂമിയാണ് പിന്നീട് തൃശൂരായിത്തീർന്നത്.

തൃശൂരിൽ പൂരം ആരംഭിച്ചിട്ട് 200 കൊല്ലമെങ്കിലുമായിട്ടുണ്ടാവും. ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ കാലത്താണ് ആദ്യമായി പൂരം കൊണ്ടാടിയത്. അന്നുവരെ ആറാട്ടുപുഴ പൂരമായിരുന്നു പൂരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം. ആറാട്ടുപുഴ പൂരത്തിന് മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദേവന്മാരും പങ്കെടുക്കുന്നുവെന്നായിരുന്നു സങ്കല്പം. ഒരു പൂരത്തിന് തൃശൂരുള്ള ദേവീദേവന്മാർക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ലത്രെ. അന്ന് രാജ്യം മുഴുവൻ പേമാരിയും വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉണ്ടായി. അതിവർഷത്തിൽ നിന്ന് ദേശത്തെ രക്ഷിയ്ക്കാനായി ശക്തൻ തമ്പുരാൻ തൃശൂരിൽ പൂരം ആരംഭിച്ചു. അതിവിപുലവും ബൃഹത്തുമായ രീതിയിൽ ആരംഭിച്ച പൂരം താമസിയാതെ ആറാട്ടുപുഴ പൂരത്തെ അതിശയിപ്പിച്ചു. കുറച്ച് നാൾ കൊണ്ട് തൃശൂർപൂരം പൂരങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തെത്തി. ഓരോ വർഷം കഴിയുന്തോറും പൂരത്തിനെത്തുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ച് വന്നു. തൃശൂരിന്റെ മുഖമുദ്രയാണിന്ന് ദൃശ്യങ്ങളുടെ വിസ്മയമായ പൂരം.

<u>തൃശൂർ പൂരം - ദൃശ്യസമ്പന്നതയുടെ കലവറ</u>

കാഴ്ചയുടെ അത്ഭുതാവഹമായ സമ്പന്നതയാണ് തൃശൂർപൂരം. ദേശവാസികൾ ഓരോ വർഷവും പൂരം കഴിയുമ്പോൾ അടുത്തതിനായി കാത്തിരിയ്ക്കുന്നു. എരിയുന്ന മേടച്ചൂടിൽ, അനേകലക്ഷം ആളുകൾക്ക് തേക്കിൻകാട് മൈതാനിയുടെ കാഴ്ച മാത്രം മതി വർണ്ണങ്ങളുടെ ഈ വിചിത്ര വിസ്മയം കേരളീയരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എത്രമാത്രം സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ. ഇന്ന് 'പൂരം' എന്ന വാക്ക് തന്നെ തൃശൂർ പൂരത്തെക്കുറിയ്ക്കുന്നതായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

ഏപ്രിൽ-മെയ് മാസത്തിലാണ് പൂരം തുടങ്ങുന്നത്. അതിനുമെത്രയോ മുമ്പ് തന്നെ ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിയ്ക്കും. വിഭവങ്ങളുടെ പുത്തൻ കാഴ്ചകളുമായി കൊച്ച് കടകൾ എമ്പാടും ഉയരുന്നു. തൃശൂർ ദേശം മുഴുവൻ പൂരത്തിന്റെ ആഘോഷങ്ങളിലേയ്ക്കും അപൂർവതയിലേയ്ക്കും കുതിയ്ക്കുകയാണ്.

3 ആചാരങ്ങൾ

പൂരത്തിന്റെ പ്രധാന ദിവസത്തിന് പതിനഞ്ച് ദിവസം മുമ്പ് തന്നെ വടക്കുന്നാഥന്റെ തിരുനടയിൽ കൊടിയേറുന്നു. മൂന്ന് പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ മുളകൊണ്ട് പടുത്തുയർത്തിയ പന്തലുയരുന്നു. ഈ പന്തലിലാണ് 'കമ്പ'ക്കെട്ടിന്റെ രാത്രിയിൽ രണ്ട് പ്രധാന വിഭാഗക്കാരുടെ ആനകൾ നിൽക്കുന്നത്.

കോലോത്തുപൂരം

പൂരത്തിന് രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് 'കോലോത്തുപൂരം' എന്ന അനുഷ്ഠാനം നടക്കുന്നു. 'കൊച്ച് വെടിക്കെട്ട്' എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. പണ്ട് പൂരത്തിന് രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾ പങ്കെടുക്കില്ലായിരുന്നു. സാധാരണയാളുകൾ തങ്ങളെ കാണുന്നതിലുള്ള വിമുഖതയായിരുന്നു കാരണം. അതു കാരണം സാക്ഷാൽ പൂരത്തിന് രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നടത്തുന്ന പൂരമായിരുന്നു കോലോത്തുപൂരം. രാജഭരണമില്ലാതായതോടെ ഈ പൂരത്തിന്റെ പ്രസക്തി കുറഞ്ഞു. ഇന്ന് അത് ചെറിയ കമ്പക്കെട്ടോടു കൂടിയ ഒരനുഷ്ഠാനമായി മാറിപ്പോയി.

പൂരപ്രധാനികൾ

പൂരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ രണ്ട് വിഭാഗക്കാരാണ് പ്രധാനം. പാറമേക്കാവും തിരുവമ്പാടി ക്ഷേത്രവും. കണിമംഗലം, കാരമുക്ക, ചെമ്പ്കാവ്, ചൂരക്കോട്ട്, ലാലൂർ, അയ്യന്തോൾ, നെയ്തലക്കാവ് തുടങ്ങിയ അമ്പലങ്ങളും പൂരത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പുരുഷ ദൈവം കണിമംഗലത്ത് മാത്രമാണ്.

പൂരത്തലേന്ന്

പൂരത്തിന് തലേന്ന് തിരുവമ്പാടിയും പാറമേക്കാവും ആനകളുടെ അലങ്കാര പ്രദർശനം നടത്തുന്നു. സ്വർണ്ണത്താൽ നിർമിച്ച ഈ അലങ്കാരങ്ങൾ ഓരോ വർഷവും മാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കും. ഈ അലങ്കാരങ്ങളിൽ പ്രധാനം 'കോലം' (നെടുനായകനായ ആനയുടെ നെറ്റിയിൽ വയ്ക്കുന്നത്) നെറ്റിപ്പട്ടം, കുട, ആലവട്ടം, വെഞ്ചാമരം, അനേകം വെള്ളിവട്ടങ്ങൾ എന്നിവയാണ്. ജനസഹസ്രങ്ങളാണ് സുന്ദരമായ ഈ കാഴ്ചയ്ക്ക് വേണ്ടി തൃശൂരിലെത്തുന്നത്.

പൂരം, ദേവസമ്മേളനം

ഒറ്റ ആനയുമായി കണിമംഗലത്ത് ദേവൻ വടക്കുന്നാഥനെ ദർശിയ്ക്കാനെത്തുന്നതോടെയാണ് പൂരക്കൊടിയേറ്റം. കണിമംഗലത്തുകാർക്ക് ശേഷം ഓരോരുത്തരായി വടക്കുന്നാഥനെ ദർശിയ്ക്കാനായി എത്തിച്ചേരുന്നു. തിരുവമ്പാടിക്കാർ ആദിശങ്കരനാൽ സ്ഥാപിതമായ 'മഠത്തിൽ നിന്നാണ് യാത്ര ആരംഭിയ്ക്കുന്നത്. ഇതിനെ മഠത്തിൽ വരവ് എന്നാണ് പറയുക. മൂന്ന് ആനകളുമായി മഠത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന തിരുവമ്പാടിക്കാർ തേക്കിൻകാട് മൈതാനത്തിലെത്തുമ്പോൾ പതിനഞ്ച് ആനകളാൽ അകമ്പടി സേവിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. പഞ്ചവാദ്യം കൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം പതിനഞ്ചാനകളുമായി അണിനിരന്ന് വൈകുന്നേരം നടക്കാനിരിയ്ക്കുന്ന കുടമാറ്റത്തിന് ഒരുങ്ങുന്നു.

കുടമാറ്റം

വിസ്മയകരമായ ദൃശ്യ മനോഹരിതയാണ് കുടമാറ്റത്തിന്. വിവിധ വർണ്ണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കുടകൾ, പഞ്ചവാദ്യ താളത്തിനൊപ്പം, ആനപ്പുറത്തിരുന്ന് പരസ്പരം മാറ്റുന്നു. പിന്നീട് ഇലഞ്ഞിത്തറമേളം ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. ഇത് രണ്ടര മണിക്കൂറോളമുണ്ടാകും. വടക്കുനാഥക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കേ കവാടത്തിലൂടെ പാറമേക്കാവ് കൂട്ടർ പുറത്തേയ്ക്ക് വരുന്നു. പൂരത്തിന് മാത്രമാണ് ഈ കവാടം തുറക്കുന്നത്. പിന്നീട് തിരുവമ്പാടിക്കാരും പുറത്തേയ്ക്ക് വരുന്നതോടെ കുടമാറ്റം വിപുലമായി ആരംഭിയ്ക്കുകയായി. രണ്ട് കൂട്ടരും മത്സരിച്ച് കുടമാറ്റം നടത്തുന്നു. കാണികളാണ് വിജയിയെ നിശ്ചയിയ്ക്കുന്നത്. ഒരു മണിക്കൂർ വിശ്രമത്തിനുശേഷം വീണ്ടും ഇതെല്ലാം ആരംഭിയ്ക്കുന്നു....

നിറങ്ങളുടെ വെടിക്കെട്ട്

പാതിരാത്രിയോടെ കമ്പക്കെട്ട് ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. മണിക്കൂറോളം നീണ്ട് നിൽക്കുന്ന വെടിക്കെട്ട് അവസാനിയ്ക്കുമ്പോഴേയ്ക്ക് കാഴ്ചയുടെ സുന്ദരാനുഭവമായ പൂരം കഴിയുന്നു. തൃശൂർനഗരവും മലയാളികളും അടുത്ത പൂരത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള കാത്തിരിപ്പ് തുടരുന്നു.

പൂരാഘോഷം വിസ്മൃതിയിലേയ്ക്ക്

വടക്കേ മലബാറിൽ തിരുവോണത്തേക്കാൾ ആഹ്ലാദവും ആവേശവും പകരുന്ന പ്രാദേശികോത്സവമാണ് പൂരം. ഗതകാല ചരിത്രത്തിലേയ്ക്കൊരുചൂണ്ടുപലകയുംഅത്യാകർഷകമായ ഒരുഅനുഷ്ഠാനവിശേഷവുമാണ് ഈ ഉത്സവം. മീന മാസത്തിലെ കാർത്തിക മുതൽ പൂരം വരെയുള്ള 9 ദിവസം കന്യകമാർ മലരമ്പനെ പൂവിട്ടു പൂജിയ്ക്കുന്നതാണ് പൂരോത്സവം. പൂക്കൾ പറിച്ചു പൂക്കൂട നിറയ്ക്കുകയും കുളിച്ചു കുറിയണിഞ്ഞു വ്രതനിഷ്ഠയോടെ മന്മഥ പൂജ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പെൺകൊടിമാർ ഗ്രാമാന്തരങ്ങളിൽ നവവസന്തം വിടർത്തുന്നു. കാമപൂജ നടത്തുന്ന ഈ വസന്തോത്സവ ദിനങ്ങൾഗ്രാമീണ കന്യകമാർക്ക് സൗഭാഗ്യം വിതറുന്ന മംഗളവേളയുമത്രേ.

വസന്തോത്സവവും മന്മഥപൂജയുമാണ് പൂരാഘോഷത്തിന്റെ പ്രധാനഘടകങ്ങൾ. ഒരുകാലത്ത് പ്രാചീനഭാരതത്തിൽ വസന്തകാലം മഹോത്സവമായി ആഘോഷിച്ചിരുന്നെന്ന് പുരാതനസംസ്കൃതകൃതികളും തമിഴ്കൃതികളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. മഹാഭാരതത്തിൽവസന്തോത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച ചടങ്ങുകളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് വ്യാപകമായി ആചരിയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ മഹോത്സവം ക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമാവുകയോ അപ്രധാനമാവുകയോ ചെയ്തു. ഇന്ന് ഉത്തരകേരളത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്ന പൂരോത്സവത്തിൽ പുരാണ പ്രഥിതമായ വസന്ത മഹോത്സവത്തിന്റെ തിളക്കം ദർശിയ്ക്കാൻ കഴിയും. പൂരാഘോഷം ഗൃഹങ്ങളിലും കാവുകളിലും ഉണ്ട്. ഭഗവതീ ക്ഷേത്രങ്ങളിലാണ് കൂടുതൽപ്രാധാന്യം.

Wooden temples of Kerala

RAMU KATAKAM

(Courtesey The Hindu.com)

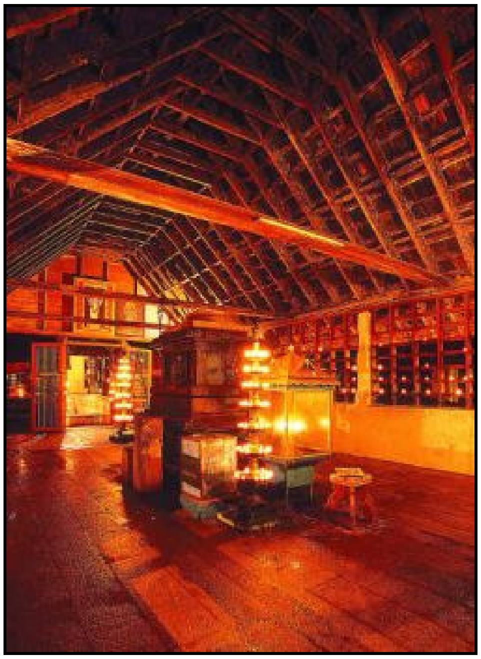

THE INTERIOR OF the Sri Vallabhaswami temple at Thiruvalla lit up with oil lamps.

THE architecture of Kerala is unique not only in India but in the world. The extraordinary wooden temples spread across the State reflect a great simplicity of form and materials. *Glimpses of Architecture in Kerala* is a book that attempts to bring out their special quality of design through images. It portrays a number of major temples that represent Kerala architecture at its finest. The delight with which designers of a different era were able to build and create space in harmony with their surroundings is worth experiencing.

Kerala's waterways, greenery and architecture are experiences that are now becoming scarce in other parts of the country. I had this experience for the first time in the early 1980s, while designing a house for a friend. We were visiting the backwaters when a fisherman offered us his catch. We liked the idea and negotiated a purchase. Before we knew it, a local gardener quickly cleaned the fish, plucked a couple of raw mangoes from a tree close by, and made a *chutney* with fresh chillies and salt. She

fried the fish over a fire built from broken twigs and produced a delicious dish; its taste is still fresh in my memory. This small gesture has always symbolised to me the abundance and self-sufficiency of Kerala.

THE TEMPLE AT Peruvanam.

Many of Kerala's magnificent temples are hidden in the countryside, along its rivers or high up in the hills. In every instance, the location is chosen carefully and the setting is invariably beautiful.

Temples in this land are the focus of the lives of people who follow the Hindu faith. Unlike the grand edifices of the more famous Indian temples, these places of worship are low in profile and offer a tranquility and space for prayer that is rare in today's world of intense activity.

THE RAMA TEMPLE at Thripprayar.

Older temples usually have streets leading to them on four sides, each becoming an axis of settlements surrounding the temple. At Peruvanam, one of the streets leads to a temple tank, which in this instance is situated at a distance and the houses on both sides become an extension of the vista. A temple becomes a meeting point where philosophy and politics are discussed. It is also the centre for theatre and traditional dance performances and the main venue to celebrate major festivals.

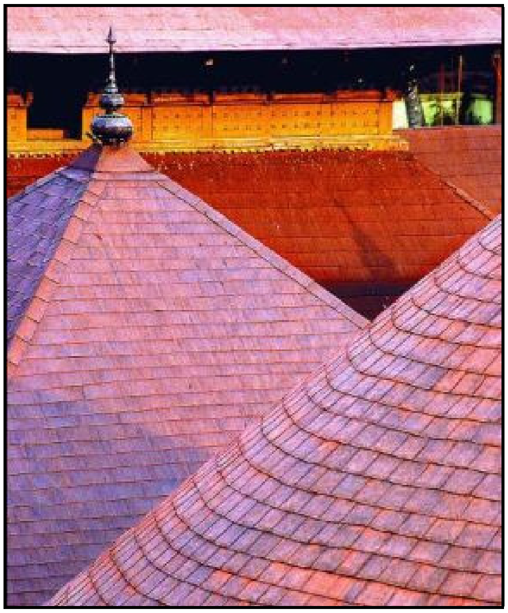

The temple's roof.

In a town or city, a temple can play a pivotal role in the manner in which the Vadakkunnatha temple in the middle of Thrissur town does. The temple at Mannar, a small town near Kottayam that specialises in making brass lamps, is extraordinarily simple, its sand-covered outer court typifying the style of a Kerala temple.

A PANEL AT the Kaviyur temple depicting Krishna's encounter with demons.

The Kaviyur temple at Kaviyur near Thiruvalla and the Sri Vallabhaswami temple at Thiruvalla are my personal favourites. In scale and detail, they are representative of Kerala temples. These two are masterpieces of their workmanship in timber and the intricate sculpture is a joy to experience. Oil lamps light up the woodwork at the entrance to the Sri Vallabhaswami temple and illuminate the beautiful interior.

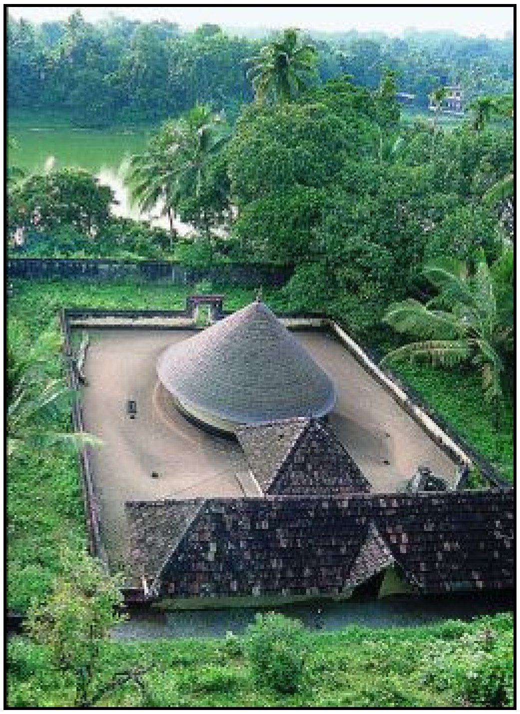

A bird's eye view of the temple.

The theatres attached to a temple are known as Koothambalams and provide a space for other activities related to the temple. These are magnificent timber structures with high roofs and give the designer and the builder a chance to work on a larger scale than is available to them when making temple shrines. Decorative elements within the Koothambalams are areas where the sculptor and the painter are given more opportunities to use their skills. The temple tank is another major feature of the complex. Used for bathing before entering the temple, these water bodies are able to give a balance to the architecture.

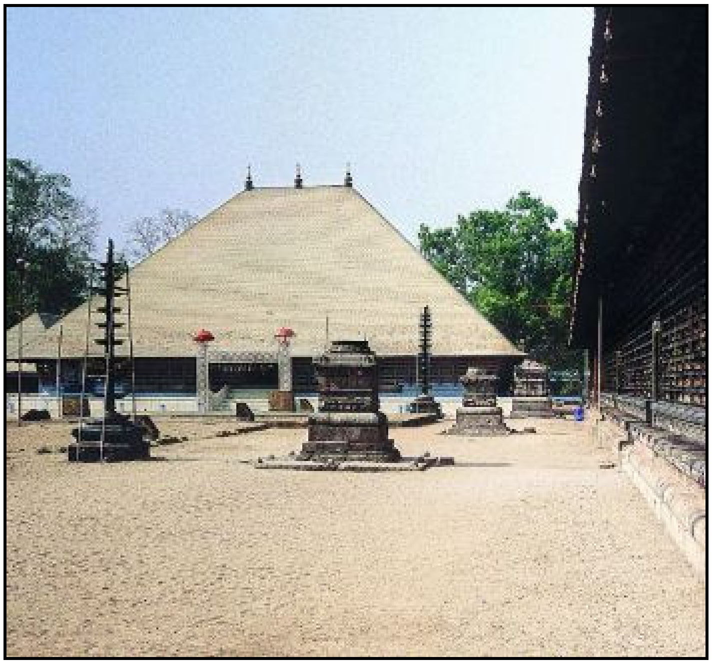

THE KOOTHAMBALAM AT the Vadakkunnatha temple in Thrissur.

In northern Kerala, there is a kind of austerity to both the landscape and the design of temples. The Rama temple at Thripprayar has very few frills, but it blends in with the natural landscape. The Ananthapadmanabhaswami temple near Kumbla in Kannur district is surrounded by water. Close to it are the ruins of a once prosperous settlement, a lone oak tree conveying the desolation of the place.

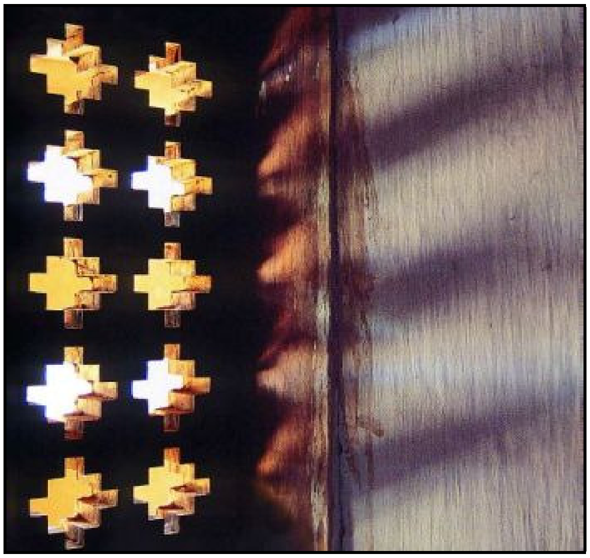

Light filtering in through the trellis work in a wall of the Koothambalam.

Designers of these extraordinary structures were able to soften the sunlight; yet there is enough natural light to illumine and enhance the interiors, the play of light and shade adding a special quality to the way the architecture is experienced. The murals and wooden sculptures, portraying events in the lives of gods, complete the design. Episodes from the life of Krishna are depicted in the elaborately carved panels surrounding the Srikovil (main shrine). The panels also tell stories of the Ramayana and the Mahabharata. The dark confines of the *garbha griha* (sanctum santorum), which houses the deity, is lit up with oil lamps.

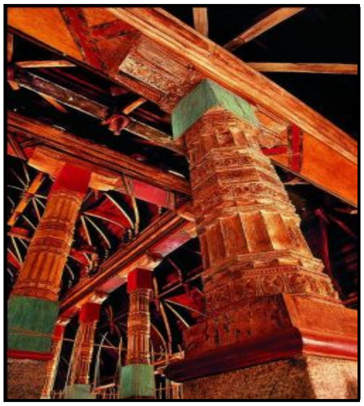

Inside the Koothambalam.

The basic form of the temples has remained unchanged for centuries, yet each temple

is unique. Inside the temple, one is either alone with oneself or one with the gathering of devotees. It is a space that allows the individual to become aware of his/her being. Sri Aurobindo observes that Indian architecture is built in relation to its surroundings and the sky.

KRISHNAPURAM PALACE IN Kayamkulam near Kollam.

He also says that "the buildings should be seen in loneliness, in the solitude of one's self, in moments when one is capable of long and deep meditation and as little weighted as possible with the conventions of material life". Kerala temples, as the images illustrate, are reflections of this kind of architecture and bring balance back to one's life.

Photos: JOGINDER SINGH **(Courtesey The Hindu)**

Om Namo Narayanaya:

Please email your name and a brief introduction to have your personal introduction published in next Navaneetham. Please email your comments, suggestions & articles for next Navaneetham to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements

www.thehindu.com
http://www.viswaguru.com/year2006/apr06.htm
www.wikipedia.com
ernakulam.nic.in
Krishna pictures/Artwork courtesy of **The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc.** **www.krishna.com.**

Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by devotees.

Loka Samastha Sukhino Bhavanthu - May God bless everyone.

Om Namo Narayanaya: